

5. Бурденко І.М. Виплати працівникам: облік, аудит і автоматизація [Текст]: навчальний посібник / І.М. Бурденко, О.В. Кравченко, О.В. Шипунова – Суми: Університетська книга, 2009. – 283 с.

6. Гончар Л.В. Організація внутрішньогосподарського контролю операцій з оплати праці та шляхи його вдосконалення / Л.В. Гончар // Вісник Житомирського державного технічного університету. – № 33. – 2010. – С. 59-61.

Осадча Г.Г.

кандидат економічних наук, доцент;

Шляхтова А.В.

студентка,

Національний університет харчових технологій

ОБЛІК СИРОВИНИ У ВИРОБНИЦТВІ

В умовах ринкової економіки важливе значення має поліпшення якісних показників використання матеріальних ресурсів.

Однією з обов'язкових вимог здійснення процесу виробництва є забезпечення його виробничими запасами – сировиною, матеріалами, комплектуючими виробами тощо, з яких або за допомогою яких здійснюється виробництво продукції. Їхньою особливістю є одноразове використання в процесі виробництва, перенесення всієї вартості на собівартість готової продукції, тому контроль за збереженням матеріальних ресурсів, раціонального використання їх у виробництві займає значне місце. В матеріалоемних галузях матеріальні витрати становлять близько 56-68% собівартості продукції. Від достовірності та об'єктивності відображення в бухгалтерському обліку, звітності операцій із виробничими запасами залежить правильність визначення основних показників, які характеризують результати господарської діяльності та реальний фінансовий стан підприємства (залишки оборотних коштів, темпи їх обігу, прибуток, собівартість, рентабельність, та інші), тому дослідження теми є актуальним.

Сировина – природні, антропогенні або техногенні речовини та матеріали безпосередньо з яких виробляється продукція. Зазвичай сировиною не називають складні високотехнологічні вироби для яких використовують термін «комплектувальні вироби» тощо.

Сировина є номенклатурною одиницею виробничих запасів. Відповідно до П(С)БО 9 запаси – це активи які: утримують для подальшого продажу, утримують для їх використання у виробництві продукції або в адміністративних цілях; знаходяться в процесі виробництва з метою наступного продажу готової продукції [1].

Запаси визначають активи, якщо існує ймовірність, що підприємство отримає в майбутньому економічну вигоду, пов'язану з її використанням та їх вартість може бути достовірно оцінена.

Для обліку сировини, основних та допоміжних матеріалів, купованих напівфабрикатів, комплектуючих виробів та деталей, тари і тарних матеріалів, мінеральних добрив і отрутохімікатів, матеріалів, переданих для переробки на сторону призначений субрахунок № 201 «Сировина і матеріали» За назвами цих матеріальних цінностей можуть бути відкриті відповідні субрахунки.

Узагальнення інформації по надходженню запасів і своєчасного розрахунку за них проводиться в журналі № 5 по рахунках 201, 902 та в журналі № 3 по рахунку 902, по реалізації запасів – в журналі № 5 по рахунках 361, 702, 23. Дані журналів по вище наведених рахунках узагальнюються в оборотних відомостях, згідно яких складається головна книга підприємства, а потім і звітність: ф. № 1 – баланс (звіт про фінансовий стан), ф. № 2 – звіт про фінансові результати (звіт про сукупний дохід), ф. № 3 – звіт про рух грошових коштів (за прямим методом), ф. № 4 – звіт про рух грошових коштів (за непрямим методом), та ф. № 5 – звіт про власний капітал [2].

Однією із основних умов ефективної організації обліку сировини та матеріалів на підприємствах є правильна та економічно обґрунтована їх класифікація. Матеріальні запаси можна класифікувати за двома основними ознаками: за призначенням та роллю у процесі виробництва та за технічними ознаками і властивостями. На підставі класифікації матеріалів за призначенням та роллю у процесі виробництва здійснюється їх синтетичний облік.

Виділяють наступні методи оцінки вибуття запасів: ідентифікована собівартість одиниці запасів; середньозважена собівартість; собівартість перших за часом надходження запасів (ФІФО); нормативні затрати; ціна продажу. Для всіх одиниць бухгалтерського обліку запасів, що мають однакове призначення та однакові умови використання, застосовується тільки один із наведених методів. Списання виробничих запасів оформляється на підставі Лімітно-забірних карток. У лімітно-забірних картках визначається місячний ліміт по відповідному цеху матеріалів певного номенклатурного номеру.

Ліміт визначається виходячи із виробничих програм цеху та діючих норм витрат матеріалів з урахуванням існуючих у цехах залишків невикористаних матеріалів на початок місяця. Ліміт може встановлюватися на кожне замовлення окремо.

Лімітно-забірні картки виписуються у двох примірниках: один до початку місяця передається цеху споживачу, другий – складу.

Перед складанням річної фінансової звітності підприємства зобов'язані проводити інвентаризацію дані якої заносяться в Інвентаризаційний опис. Залишки виробничих запасів зараховують в дохід операційної діяльності, а недостачі і втрати від псування цінностей з вини МВО відносяться на їх рахунок. Повна забезпеченість потреби в матеріальних ресурсах є важливою умовою безперервної роботи підприємства. Для стабільного здійснення процесу виробництва продукції на підприємстві, постійно мають бути оборотні засоби в матеріальній формі. Так, підприємство повинне мати в необхідних розмірах запаси сировини і матеріалів, палива та інших цінностей.

При їх витрачанні збільшуються витрати на виробництво, результатом якого є створення готової продукції. Існують певні відмінності в облікових підходах щодо запасів у вітчизняній та міжнародній практиці. Оскільки, запаси посідають особливе місце у складі майна та домінуючі позиції у структурі витрат підприємства різних сфер діяльності і визначенні результатів господарської діяльності та при висвітленні інформації про фінансовий стан виникає необхідність постійного удосконалення їх обліку та аналізу.

Надходження і вибуття запасів здійснюється на підставі договорів, контрактів, що обумовлюють конкретні умови приймання сировини і їх відвантаження, складання відповідних супроводжувальних документів і порядку розрахунків. Порядок документального оформлення визначається відповідними нормативними документами – інструкціями, положеннями, наказами. Міністерства фінансів, Національного банку України та інших.

Документами, що відображають продаж (передачу) сировини і матеріалів є: видаткова накладна; накладна вимога тощо.

Ефективність використання матеріальних ресурсів в кінцевому характеризується витратами на одиницю виробленої продукції, та рівнем витрат на одну гривну, а тому раціональне управління витрачанням матеріальних ресурсів прямо пов'язане з кінцевим фінансовим результатом діяльності підприємства.

Список використаних джерел:

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 Запаси – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://kodeksy.com.ua/buh/psbo/9.htm>
2. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/RE22868.html

Посівнич О.Р.

студентка,

Львівський торговельно-економічний університет

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ В УКРАЇНІ

За останніх 20 років підходи до регулювання системи бухгалтерського обліку і звітності в Україні змінилися. Адже вдосконалення всієї системи бухгалтерського обліку та зокрема фінансової звітності є об'єктивною умовою інтеграції України з країнами Європейського Союзу.

Метою статті є дослідження впровадження Міжнародних стандартів фінансової звітності (далі МСФЗ) і удосконалення бухгалтерського обліку та фінансової звітності в Україні шляхом гармонізації та стандартизації.

Дослідженням проблеми розробки, практичного використання та впровадження Міжнародних стандартів в Україні займалися відомі науковці, серед яких – Ф. Бутинець, М.Білуха, В.Швець, В. Озеран, В. Сопко,